Posudek pověřeného akademického pracovníka na rigorózní práci Mgr. Bc. Michaely Novákové na téma „Rozhodčí doložky ve spotřebitelských smlouvách s dopadem na exekuční řízení.

Práce mi byla předána 13.12. 2018 a vlastní text má 244 418 znaků včetně mezer

Autorka si vybrala téma, které je stále aktuální, byť možnost řešit spory ze spotřebitelských smluv před rozhodcem již možná není. Nicméně s ohledem na přechodná ustanovení novely zákona o rozhodčím řízení, ale ještě spíše k vazbě vykonatelnosti rozhodčích nálezu týkajících se spotřebitelů, bude téma aktuální ještě řadu let.

Na prvním místě tedy chválím autorčin záměr spojit rovinu nalézacího řízení před rozhodcem s rovinou exekuční. S citací vývoje judikatury vyplývá i značná míra, eufemisticky řečeno flexibility názorů Nejvyššího soudu. Krom jiného práce plasticky ilustruje určitou bezradnost legislativy, která v reakci na praxi zejména rozhodců ad hoc nejprve dokázala vtělit do zákona o rozhodčím řízení množnost přezkoumat rozhodčí nález i z věcných důvodů. Uvedená judikatura jde často po hraně, ale i za hranou právní jistoty. O tom svědčí rozhodování soudů, kdy v rozporu se zákonnou úpravou, podle níž se neplatnost hmotněprávní smlouvy se zásadně nedotýká rozhodčí doložky. Ještě dál jde stanovisko, podle něhož lze rušit v exekuci bez návrhu i v případě, kdy rozhodčí doložka byla sjednána před stanovením pravidel pro rozhodčí doložky a osoby rozhodce v zákoně o rozhodčím řízení.

Autorka se uvedenou problematikou velmi podrobně a se znalostí věci v práci zabývá. Je zřejmé, že autorka uvedené soudní praxi spíše straní, ale ctím její právo na zdůvodněný názor.

Uvedeným pohybům judikatury „na hraně“ zákona učinil pro futuro zákonný zákaz sjednávat rozhodčí doložky ve smlouvách se spotřebitelem. Nicméně v soudní praxi relikty původní procesní úpravy ještě delší dobu zůstanou.

Pokud se jedná o strukturu práce a její logické řazení, je uspokojivě vyřešeno. Práce je členěna do šesti hlavních částí, když první čtyři části jsou v odpovídající a vysvětlující podobě věnovány vymezení základních pojmů. Těžiště tématu je obsaženo v páté a šesté části. Autorka zde zařadila i část týkající se unijního pohledu na problematiku. Cením si i části šesté velmi podrobně věnované aplikaci námitky promlčení v rozhodčím a exekučním řízení.

Závěrečná část práce je spíše bilanční a otázkou je, zda se vůbec zabývat problematikou de lege ferenda, když zákon toto zákonem vyloučil ? Z tohoto hlediska proto nehodnotím nedostatek úvah de lege ferenda jako vadu práce.

K práci mám několik připomínek :

Na straně 12 je uvedeno . „snaha zákonodárce přiblížit více rozhodčí řízení lidem“, kdy výraz „lidem“ se mi do rigorózní práce nehodí

Na straně 30 druhý odstavec shora obsahuje hrubou gramatickou chybu

Na straně 31 bych chtěl znát názor autorky, jak by hodnotila zastupování advokátem před rozhodčím soudem, jehož je tento advokát rozhodcem ?

Na straně 37 bych chtěl znát názor autorky, zda je možné rozhodovat pořed rozhodcem spory o určení ?

Dále bych chtěl znát názor autorky na možnost rozhodovat spory z pracovněprávních vztahů před rozhodcem ?

Z hlediska jazykové úrovni hodnotím práci jako dobrou. Práce obsahuje odkazy a poznámkový aparát odpovídající požadavkům pro vypracování rigorózní práce.

Práci proto doporučuji jako dobře zpracovanou k obhajobě.

V Praze dne 6. ledna 2019

JUDr. Tomáš Pohl